

॥ खंड ०७ ॥

॥ गण नं. ०२ ॥

॥ निरसनसह मुग्नवरचा गण ॥

॥ साहित्रावर उभा । गण हा..॥

- ॥ साहित्रयावर उभा ५..। गण हा आला सागरचा
जीवन या भक्तीच्या करिता ॥ ०७ ॥
- ॥ प्रथम ऐकला ५..। तेव्हा तो, अगुचर झाला
देहे-जिवांचा संग केला ॥ ०२ ॥
- ॥ कुठच नव्हत काहि ५..। हे रूप आहे अगुचर
जिवन हे मोक्षाच घर ॥ ०३ ॥
- ॥ कुठच नव्हत काहि ५..। हे रूप, आहे अनिवार
लाळ हि-याची गणिता कर ॥ ०४ ॥
- ॥ घनन घनघनकार ५..। कोठे होता धुम्मधुम्मकार
सोहंम् रूपाचा हा अवतार ॥ ०५ ॥
- ॥ बनवली मेदनी ५..। बनवले स्वर्ग-मृत्यु पाताळ
शकुनी झाला सारा विस्तार ॥ ०६ ॥
- ॥ शकुनाचं साहयं । उभ केलं तिनताळ । हा होय धन्याचा खेळ ॥
- ॥ बनवले निर्णुण ५..। बनवलं माया-चैत्यन्य
खेळ मांडला मालकानं ॥ ०७ ॥
- ॥ बनवला सागर ५..। बनवलं पाणी पवन
अष्टगण करते सुमरणं ॥ ०८ ॥
- ॥ चारहि रंग वर्णुका ५..। गण हा चरंचारी आला
सिध्द करे भक्ताची वाचा ॥ ०९ ॥
- ॥ पुर्विस्ताचा दोरा ५..। साहय केलं प्रभुनं
हेच होय द्युताचं देणं ॥ १० ॥
- ॥ अमृताची वाणी । संचित जडलं या नामानं ।
जागी करा हो तिरभवनं ॥ ११ ॥
- किंवा ॥ अमृताची वाणी । विज्ञे जळतीन नामान । जागी करून दाखवनं ॥
- ॥ जगाच्या माहेरा ५..। अर्ज करून ओवाळीतो
जागी करून दाखवजो ॥ १२ ॥
- ॥ मोडनं देहित्र । मोडन त्रिस्त्रि ५..। उभ करून साहित्र
गण हा चरंचारी आला । सिध्द करे भक्ताची वाचा ॥ १३ ॥

भजने :-

- ॥ गण हा आला सागरचा । साहय भक्तीले भक्तीले झाला ॥
- ॥ साहय करा साहयवंता । पदरी धरा महाराजा अवधुता ॥
- ॥ पदरी धरलं ५ नका जाऊ दूरं । लोट मारतो देवाच्या चरणावर हो ॥
- ॥ तुमचे चरण माझी डोही । हो हाच करार । भक्त जनांवर, करावं दया । बहु यवग तारं ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥

॥ साहित्रावर उभा । गण हा..॥

॥ निरसन/स्पष्टिकरण ॥

॥ साहित्रयावर उभा । गण हा आला सागरचा
जीवन या भक्तीच्या करिता ॥ ०१ ॥

॥ प्रथम ऐकला । तेव्हा तो अगुचर झाला
देहजिवाचा संग केला ॥ ०२ ॥

जेव्हा कुठच नव्हत काही, तेव्हा त्या मुळयवगी आध्यात्मीक द्रव्यांचा/जलांचा १४ जुग पुरुन उरेल एवढा विराट जलाचर/सागर अनंत यवगी होता. आणी या जलाचराला भरून भरलेला आणीक उर्खन असलेला तो आदीरुप निराकार निराधार आदीपुरुष महाराज चरांचर व्याप्त होते. आणीक त्याचे तेजोगुणी अंश असलेले आत्मगडी होते त्यांच्या वरावर संगतीन होते.

प्रथम एकला असलेल्या त्या आदीरुपाने त्यांच्या चरांचर व्याप्त असलेल्या मनात ‘मो-ह सृष्टी रंचावी’ असे इच्छिले होते. आणी सृष्टी रंचनेचे कार्यासाठी ते आदीरुप निराकार-निराधार-निश्कलंकी सोहंम् ज्योत रुपात उभा झाला. आदीरुपाच्या त्या निरंजन चैतन्य ज्योतीची छाया ही प्राण स्वरूप घेवुन उत्पन्न झाली. सृष्टी रंचनेचे कार्य सुरु झाले. या ज्योतीच्या दिव्य चैत्यन्य प्रकाशाव्दारे त्या जलाचरांतील सर्व तत्वात प्राण संचारला.

या जलाचरातील सृष्टिनिर्मितीस सक्षम अश्या तत्वांसह सुक्षम रुपात असलेल्या अन्न-अर्थन, पाणी-पवन, आकाश-धरणी या सहा मुख्य निराकार नरांचा साचा सचल्या गेला. या सहाही नरांना साहयं करत तो या साहीत्रा वर उभा झाला. खंड०१/०१/०१:-आदीपुरुष आदीगण च्या निरसनातुन अधिक झान घ्या.

सृष्टी साकार करण्यासाठी अन्न-अर्थन, पाणी-पवन, आकाश-धरणी या सहाही तरायावर तो साहंकारी निराधारी चैत्यन्यमय निश्कलंकी सोहंम् ज्योत रुपात दर्शनी उभा राहीला. तो गण सागरचा या सहांचा कार निभावत सृष्टीत यवगान यवगात जिवन या भक्तीचा निभाव करण्याकरीता आला आहे.

अन्न-अर्थन, पाणी-पवन, आकाश-धरणी हे सहा तर मुळचे निराकार-निर्गुण आहे. या सहा नरांचा ज्याने साचा सचवला तोही निराकार-निराधार-निर्गुण आहे. आणी त्या सहानर साच्यात ओतलेले आत्मचैत्यन्य हेही निराकार-निर्गुण आहे. निराकार-निराधार-निर्गुण अश्या आदीपुरुषाचे विर्य म्हणजेच त्याचे तेजोगुणी अंश असलेले आत्मे या साच्यात प्रवेशी केले. या आत्मपुरुष च्या छायेने म्हणजेच या आत्म्याच्या चैत्यन्यमय ज्योतीच्या छायेने सहानर साच्यात प्राण उद्भवला.

जशी या देहिची प्रकाशात छाया पडते, तशीच छाया या आत्म्यपुरुषाची पङ्कुन तेथे प्राण निंमाण होत असते. या आत्मपुरुषाची छाया म्हणजे प्राण ! या आत्माच्या छाया म्हणजे प्राण याच्याव्दारे सहानर साच्यामध्ये देहिची रंचना होवु लागली. सृष्टी साकारु लागली.

॥ अन्न-अर्थन, आकाश-धरणी । पाणी.पवन ।

या देहीला तारु आहे, हे सहा जन ॥

या सहाही नराला देहिचे तारु बनवुन सहानर साच्यातुन सगुण रथुल रुप आकारले आहे. या सहाही नरांशी एकरूप होत त्या एकल्या नराने सृष्टीत जीवन जन्मा घातले आहे.

त्याने जन्मा घातलेले जीवन हे भक्तीच्या कामा करीता सच्चेपणाने झिजण्यासाठी आहे. सच्च्या भक्तीच्या कामाकरीताच सदा साह्य करत चैत्यन्यमय ज्योत रूपात तो निराकार-निराधार आदीपुरुष या सृष्टित उभा आहे.

॥ अन्न-अग्न, आकाश-धरणी । पाणी पवन ।

या देहीचा तारु उभा, तो निरंजन ॥

या देहीला तारणारा तारु असलेला निराकार निराधार आदीरूप आदीपुरुष धनी हा आपला अंश अवतार घेवुन या जगाच्या देखताच निरंजन चैत्यन्यज्योत स्वरूपात प्रतेक सजिवात चैतन्य उधळत आपल्या चैत्यन्य प्रकाशाची साक्ष-गाही देत या जगाच्या दृष्टिसमोर उभा आहे. परंतु ही त्याची गाही सांगता सांगुनीया हे जग त्याला ओळखेना ! हे दुःख काय सांगु आमचे ! सर्व विश्वातिल चैत्यन्य हे दुःखं चांगले पाहत आहे. कारण हेच चैत्यन्य जगाच्या देखता जगाच्या डोळ्यासमोर प्रतेक सजिवात उभे आहे. असो.

या सृष्टीर्निमितीत आधीस्थानाच्या जलाचरांतील सुक्ष्मतत्वांसह आपले तेजोगुणी आत्मगडी यांच्याशी एकरूप-अगुचर होवुन तोच प्रथम एकला असलेला नराने या देहे-जिवांशी संग यवगान यवगा केलेला आहे.

॥ कुठच नव्हत काहि ५ हे रूप आहे अगुचर

जिवन हे मोक्षाच घर ॥ ०३ ॥

॥ कुठच नव्हत काहि ५ हे रूप आहे अनिवार

लाल हि-याची गणिता कर ॥०४॥

जेव्हा कुठच नव्हत काही, तेव्हा तो यांच्याशी एकरूप-अगुचर झाला. जेव्हा तो अगुचर झाला, तेव्हा त्याचे रूप अनिवार म्हणजेच न आटोक्यात येणारे, न आकळता येणारे, न वर्णण करता येण्यासारखे होते. असा जो तो जेव्हा सहानर साच्या रंचुन या सृष्टित तेजोगुणी अंश रूपात अवतरला, तेव्हा सजीव आकार साकारला. हा तेजोगुणी अंश अवतार जेव्हा काही नरदेहीच्या शुद्धसत्त्व च्या अधिक्याने त्यांच्या देहीत प्रकाशला, तेव्हा काही काही नरदेह त्याच्या प्रकाशाने प्रकाशीत झालेत. जाणते झालेत. आणी त्या चौथ्या धन्याचे गुण वर्णण करण्याचा प्रयत्न करु लागलेत. चौथ्या धन्याला जाणण्याचा प्रयत्न करु लागलेत. चौथ्याला तिरगुणी ज्ञानाने आकळण्याचा प्रयत्न करु लागलेत. परंतु त्यानां बळ करीता तो आकळेना ! शेवटी थकुन तेही त्याला न जाणता येणारा ! न जाणता येणारा म्हणत चुप्पी मारून घुमं घालुन बसले. आणी चुपचाप त्या आपरूप धन्याचे ध्यान करत बसलेत. तो चौथा आपरूप धनी ज्या आकारात ज्योतस्वरूपी प्रकाशमान झाला. ज्योतस्वरूपी खेळला. त्या आकारालाच सर्वसामान्य भक्तजनांनी मान सन्मान देवुन त्या नरदेहीच्या आकारालाच भजु लागलेत.

ज्या ज्या आकारात तो लाल निराकार-निराधार आदीपुरुष ज्योत स्वरूपात अंतर्भुत होवुन खेळला. असे सर्व आकारी देहे आपआपल्या क्षेत्रात लाल हि-याप्रमाणे प्रकाशमान झालेत. त्यां नरदेहीचे आत्मे लाल हि-याप्रमाणे प्रकाशीत झालेत. असे लाल हिरे त्याने देहे धरत यवगान यवगात अगणीत उत्पन्न केलेत. तेच लाल हिरे त्याच्या नामाची किर्त महीमा जगात वाढवत आहे. असेच यवगा यवगीचे आत्माराम ! याहीची किर्त महीमा जगात वाढवत आहेत.

॥ हिरा हिरा तो लाल हिरा, भक्ती परवेशी ।

तुया नामाची किर्त महीमा । जगात वाढवली ॥

॥ यवगा यवगीचा आत्माराम । याहीची किर्त महीमा जगात वाढवनं ॥

जसा नागाच्या मुख्यात असलेला लाल हिरा हा मार्गीतलेले ईच्छित फळ देतो. तसेच नरदेहीत लाल हि-याप्रमाणे प्रकाशीत झालेल्या आत्मांच्वारे ती नरदेही फळ देवु लागलेत. जेजे गोलन त्यांची नरदेही करन, तेते सिध्द करण्यासाठी तो आदीपुरुष त्यांच्या बोलावर उभा राहुन त्यांचे बोल सिध्द करू लागलात. त्यांची किर्त-महीमा जगात वाढवु लागला. त्यांचा संग करू लागला. असे लाल हिरे पुढे इश्वर-देव, साधु-संत-महंत, ऋषि-मुनी, योर्ही-जोर्ही, दिव्यात्मे-महात्मे, जाणते व इतर शवित्र्यां.. ईत्यादी नामाने ओळखले जाऊ लागलेत. आदीपुरुषाच्याच आंगचे त्याचेच तेजोगुणी अंश असलेले ऐसे हे लाल आत्मे हे आदीरूप आदीपुरुषाची सच्ची भक्ती करण्याकरिता या सृष्टित प्रवेशी होवुन प्रकाशीत होवु लागलेत. आणी ईच्छित फळ देवु लागलेत. निराकार-निराधार आदीरूप आदीपुरुषाच्या नामाची किर्त-महीमा या जगात वाढवु लागलेत. असे अगणित लाल त्या आदीपुरुषाने या सृष्टित दिलेत. आणी पुंडेही देत राहणार. यवगान यवगात जन्म घेत घेत हरीच्या नामाची किर्त-महीमा जगात वाढवत ठेवणा-या या आत्म्यांची म्हणजेच या लाल हि-यांची गणिता कर. यवगा यवगीचे हे आत्माराम. याहीची किर्त महिमा जगात वाढवत आहेत.

असाच एक लाल हिरा कृष्ण महाराज आहेत. यवग गेले चरांचर, हा कृष्णा या लाल हि-यांच्याही पुढे गेलेला आहे. सर्व योर्ही याहीच्या पुढं गेलेला आहे. आदीपुरुष पुर्ण अवतार झाला आहे. कृष्णामृत तसेच खंड०२/ओवी-१६ :- जाहीरण केली, त्वा मोहर वाजवली. या ओवी मधुन अधीक व्यान घ्यावे.

लाल हि-याप्रमाणे नरदेही प्रकाशमान होण्यासाठी आत्मव्यानी होवुन सत्कृत्यात राहुन शुद्ध सत् च्या सच्या भक्ती भावाने त्या धन्याच्या अवताराला स्वतःच्या देहित प्रकाशमान करण्याचा सतत प्रयत्न करीत रहावे लागते. सच्या भक्तीचे काम आपल्या आंग करावे. कुणाचीही लाज लज्जा भिति न वाढगाता, सच्या भक्ती-भावाचे काम सतत निरंतर अखंडपणे करत राहावे. शुर विर खेत्री प्रमाणे प्रतेक अडचनीवर मात करत पुढे पुढे जात राहावे.

या करीता आपल्या देहित निश्कलंकी मांडणा करत रहावे. या देहितील षटविकारा सह इतर विकार व दोषांना दुर करण्याचा सतत प्रयत्न करीत राहावे. देहितील कलंकाला हळुहळु धिराईने दुर करत, या देहिला धिराईने निश्कलंकी वनवन्यास प्रयत्नरत् राहत, या देहित निश्कलंकी मांडणा करत जावे.

या कार्यात तो आदीपुरुष सदा साह्य करेल. जेव्हा खरोखरच गरज तेव्हा उभा राहुन मदत करीत राहील. गाही देत उभा राहील. जेव्हा कधी निरंजनी भेट देईन, तेव्हा त्याला मुजरा करा. विनवनी करा की : नुसतीच काही क्षणाची भेट न घेता, आता 'सांग लवकर ! कधी याल या देह भुम्मेवर' ! असे विनवत राहा. त्याला आणाभाका घालुन विनवनीपुर्वक दार्ढ म्हणजेच शपथ घालुन, मुजरा आहे वा अवघुता ! असे विनवनीपुर्वक म्हणत त्याला अर्ज करा की :

॥ निरंजनी भेटी देता । मुजरा आहे वा अवघुता ।

मोडा चौ-यांशीच्या वाटा ॥ ०२/४९

॥ ईच्छा पुर्ण कर माझी । या देहीतुन जावुच नको कयी ।

असो तुया रूपा-सुखाची गाही ॥ ०७/७६

जेव्हा जेव्हा तु या देहित निरंजनी भेट देशील, तेव्हा तेव्हा या देहितुन जाऊच नको कधी ! या देहिवर असो तुमच्या रूपा सुखाची गाही-साक्ष !

असे विणवणी पुर्वक म्हणत म्हणत त्याला या निश्कलंकी देहिच्या निर्गुण गादीवर वसुन ठाण मांडण्याची सदोनित विनंती करावी. आत्मज्योती मध्ये त्या निश्कलंकी भैसाची ज्योत अंतर्भुत करण्यासाठी प्रयत्नरत् रहावे. त्या धन्याच्या भजन पुजन सुमरन व्वारे भक्ती भाव उंचावुन आत्मज्योत प्रकाशीत होण्यासाठी सतत प्रयत्न करीत राहावे. असेच या देहिला त्या निराकार निराधार आदीपुरुषाकडुन प्रकाशमान करून स्वतःही लाल हि-याप्रमाणे प्रकाशीत होण्याचा सतत प्रयत्न करीत राहावे.

आपले जिवन हे त्या आदीपुरुषाने दिलेले देण समजुन या जिवनातच मोक्षाचे घर शोध ! आपले जिवन हे त्या आदीपुरुषाच्या घरापर्यंत जाण्याचे साधन आहे असे समजुन राहा. या जिवनाला आपले नियत स्वकर्तव्य करत सतत भक्तीच्या कामी ठेवावे. भक्तीचे काम आपल्या आंग करावे. या जिवन-मरणाच्या चौ-यांशीच्या फे-यातुन मुक्त होण्यास पाण्यावाहेर आलेल्या मासोळी प्रमाणे तडफडत राहावे. सरतेशेवटी त्या आदीपुरुषाच्याच साह्याने या जीवनातुन मुक्त होवुन आपल्या त्या आदीपुरुष धन्याच्या घरी म्हणजेच आपल्या मुळ घरी आस-याला जावे नागते.

**॥ घनन घनघनकार ५ कोठे होता धुम्मधुम्मकार
सोहंम् रुपाचा हा अवतार ॥ ०७ ॥**

आधीस्थानी पराप्रकृती मध्ये घनन घन कार व कोठे कोठे नादवम्हाचा धुम्मधुम्मकार होता. तेव्हा त्या आदीरूपाने सोयंम म्हणजे स्वतः उभा राहुन निरंजन सोहंम ज्योत रूपाचा अवतार घेतला. त्या मुळघरच्या सोहंम् ज्योत रूपी अवतारानेच या पृथ्वासह ही देहरूपी धरणी-मेदनी बनवली आहे.

**॥ बनवली मेदनी ५ बनवले स्वर्ग-मृत्यु पाताळ
शकुनी झाला सारा विस्तार ॥ ०६ ॥**

‘मो-ह सृष्टी रंचावी’ असा त्या निश्कलंकी सोहंम् ज्योतीच्या सर्वव्याप्त मनात शकुन आला. आणी सृष्टिरंचनेचे कार्य सुरु झाले. अन्न-अर्ण, पवन-पाणी, आकाश-धरणी इत्यादी जे आधी सुक्षमतासूक्ष्म रूपात होते, ते या सृष्टि रंचनेत स्थूल रूप घेवु लागलेत. सुक्ष्म अश्या सहा-नरांचा त्याने साचा बनवला. या साच्यात त्याचे तेजोगुणी अंश असलेले आत्मे आपल्या धन्याच्या सृष्टिनिर्मितीच्या इच्छाची पुर्ति करीता उडया घेवुन प्रवेशी होवु लागलेत. या सहानर साच्याव्वारे प्रकृतियोनी मध्ये प्रवेश करून सृष्टिमध्ये प्रवेशी झाले. या तेजोगुणी आत्माच्या म्हणजेच या आत्मपुरुषाच्या चैतन्यप्रकाशात पडलेल्या छाया व्वारे सहानर साच्यात प्राण निर्माण होवुन तेथे जिवनकळ ज्योत उभी झाली. या जिवनकळ ज्योतीने देहिची रंचना करून देहे आकारात आणलीत. ही देहधरणी म्हणजेच मेदनी बनवली.

एवढच नव्हे तर त्याने स्वर्ग-मिर्त-पाताळ हे तिनही ताळ वम्हांडी या पिंडी बनवुन हे तिन्ही या देहरूपी मेदनी वर वसवलेत आहेत. नर-देहिचा कमरे खालचा भाग हा पाताळ होय. तर कंमर ते मान म्हणजेच धड हा भाग मिर्तलोक होय. आणी मरत्तक हे उर्ध्व स्वर्गलोक होय. या स्वर्गात अमृतासह विविध सिद्धीयां, शक्तियां.. इत्यादी त्याने वसविल्या आहे. हे सर्व त्याच्या मो-ह सृष्टि रंचावी या शकुना व्वारे झालेले आहेत.

अश्या रितीने त्याने त्याच्या मो-ह सृष्टी रंचावी या शकुनाच्या व्वारे ही अनेक वम्हांड निर्माण होवुन त्या अनेक वम्हांडात अनेक सृष्टियां निर्माण होवुन त्यापैकी एका सृष्टीवर ही देहरूपी मेदनी बनवली आहे. आणी त्या मेदनी वर स्वर्ग-मिर्त-पाताळ हे तिन ताळ बनवले. चौथा ताळ ठेवला आहे.

सृष्टीयॉ च्या विस्तारा आधी ऐसा हा शकुन निघाला होता. तो सुक्ष्य पणे आपल्या सर्वव्यापी मनी वोलला होता. ज्योत उभी राहली. या ज्योतीने मो-ह सृष्टी रंचावी ही ईच्छा वाहेर फेकली. या ईच्छेसंग त्याने आपल्या आंगचे तेजोगुणी अंश वाहेर फेकल्या गेलेत. या तेजोगुणी अंशाव्दारे बनले हो प्रथम निर्गुण उभा झाला. निर्गुण असा आत्मगण स्थापला गेला. या निर्गुणाचा संगम झाला. आदीगणाची ईच्छा ही त्याची शक्ती झाली. या शक्तीने पुढे सृष्टी निर्मितीस देण देवुन साहयं केलेत. याहीच्या साहयाने सृष्टी निर्माण झाली. गण ०९:- आदीपुरुष आदीगण व मुळवरच्या शक्तिची ओवी खंड०९/०२/०९ मधुन अधीक व्यान घ्या.

॥ बनवले निर्गुण ५ बनवलं माया-चैत्यन्य खेळ मांडला मालकानं ॥ ०७ ॥

मुळवरगी असलेला धुम्मधुम्मकार नादवर्म्म व ज्योत एकवटली. अगुचर झाली. जेव्हा ते अगुचर झाले, तेव्हा तेथे निंगुण उभा झाला. या निंगुणाच्या संगमाने माया-चैत्यन्या शक्ती प्रकटली. शक्तिच्या प्रकटीकरणाच्या अधिक व्यानाकरीता खंड०९/०९/आदीपुरुष आदीगण व मुळवरच्या शक्तिची ओवी खंड०९/०२/०९ मधुन अधीक व्यान घ्या.

आदीपुरुष भैस नारायणाने या मायाचैत्यनेला आपल्या अध्यक्षतेखाली घेतले. आणी तिच्या प्रकृतिरूपी योनीत आपले तेजोगुणी विर्य म्हणजेच त्याचे अंश असलेले आत्मारूपी गडयांना प्रवेशी बनवले. हे निर्गुण आत्मगडी आपल्या धन्याच्या इच्छापुर्ति करीता सृष्टिपरवेशी-प्रवेशी झालेत. आणी यांच्या छायाव्दारे तेथे प्राण निंमाण होवुन, हा प्राण या आत्म्याच्या चेत्यन्यप्रकाशत उजलून जिवनकळा ज्योत उभी झाली. ही जिवनकळा ज्योत देहे आकारु लागली.

ऐसा प्रथम निंगुण थापला. त्या निंगुणाच्या संगमातुन सगुण-निंगुण माया-चैत्यन्या उभी केली. आणी या माया-चैत्यन्याच्या प्रकृतियोनी व्वारे सृष्टीयॉ जन्मा घातली. आणी त्या मालकाने मुळवरगाच्या सुक्ष्म निराकार पाणी, पवन, सागर, ईत्यादीला स्थुल रूपात बनवुन या सृष्टित खेळ मांडला आहे.

॥ बनवला सागर ५ बनवलं पाणी पवन अष्टगण करते सुमरणं ॥ ०८ ॥ ॥ चारहि रंग वर्णुका ५ गण हा चरंचारी आला । सिद्ध करे भक्ताची वाचा ॥ ०९ ॥

मुळवरगी निराकार सुक्ष्म तत्वें-द्रव्यें असलेला चौदा जुग पुरुन उरेल एवढा विराट जलाचर-सागर अनंत यवगी होता. त्याच सागरातील निराकार सुक्ष्मजलाला म्हणजेच त्या सुक्ष्म पाण्याला त्या मालकाने या सृष्टिस्थुल रूपात रूपांतरीत करून त्यांचे अवतरन या सृष्टीत केले आहेत. इथेही सागर बनवला. आकाश-धरणी, पाणी-पवन, अन्न-अर्णव, चारही खाणी, आणी या चार खाणीतील कित्येक रंगारंगाचे देहे, तिन ताळ, त्रिलोक, चौदा भुवन, अष्टगण, अष्टभैरव, अष्टशक्तियॉ व सिद्धिदयॉ सह सर्व देवगण, असुरगण, शाक्तगण.. ईत्यादी बनवले आहेत. आणी या सर्वासह जो आपल्याला माहित नाही ईत्यादी मध्ये तो भरून भरला आणीक उरला आहे.

हे सर्व अष्टशक्तियॉ, अष्टगण, अष्टभैरव, व तिनदेवसह सर्व देवगण, सिद्धिदयॉ ईत्यादी या चौध्या चतुर्पंती निराकार निराधार निश्कलंकी आदीपुरुष धनी देवराया चे सुमरण, जप-ध्यान यवगान यवगात आपआपल्या ईष्टदेवतांचे नाव समोर ठेवुन करत आहेत. म्हणुनच चरणे गर्जुन सांगी करतात की :

॥ बम्हा विष्णु तिरनयन । माये पासुन ।
त्यांना या रायाचं देणं । तेही करते याहीचे सुमरन ॥
॥ शेष शयनी, क्षिर सागरी । लक्ष्मी नारायण ।
लक्ष्मी-नारायण, त्याहीनं धरले याहीचे जपध्यान ॥
॥ शेष सयन्य, सहस्र मुख । करते सुमरन ।
करते सुमरन, जळी-स्थळी ऋषिकेशी, जपीतपी,
..अष्टगण अष्टभैरव अवघे जन ॥ खंड१०/०९/०६ कृष्ण सावळ

जरा मनीच प्रेण विचारा की : ‘शीव कुणाचे ध्यान करत कैलाशी वसलेला आहे ? विष्णु कुणाचे ध्यान करत कैरसागरी वसलेला आहे ? बम्हा कुणाचे ध्यान करतो ? सनातन काळी आकाशवाणी करणारा कोण ? सत्यवर्गी भक्ताच्या बोलावर उभा राहणारा कोण ?...

या त्रिदेवांसह, सर्व देवगण, देवी-देवता, अष्टगण व शेष सैन्य, ऋषि-मुनी, योगी-जोठी, भक्तगण सहस्र मुख या निराकार-निराधार आदीपुरुषाचे यवगान यवगात सुमरण करत आहेत. ‘कैलाशी महेष या निराकार-निराधार आपरुप आदीपुरुषाचे नाम जपत त्याच्याच ध्यानी आहे. .

॥ चौथी खाण महाराज गुण । अस्सल हा वाण ।

अस्सल हा वाण । या रायाचं करते हो जाहीरण ॥ खंड१०/०९/०६

कृष्ण मुखच्या चतुर्पता अथर्वन् वेदात अष्टगण, अष्टशक्तियॉ, अष्टभैरव उभे राहुन या चौथ्या चतुर्पती धन्याचेचे जाहीरण करत आहेत. त्यांचीच ज्ञान भक्ती सह स्तुतिगाण व विनवनी करत आहेत. कृष्णाच्या चारही वाणीतुन निघालेल्या चारही रंगाचे अर्थाने ते चौथ्या धनी चे जाहीरन करत आहेत. कृष्ण धन्याच्या अस्सल वाण चे चारही खाणीतील चारही रंगाचे वर्णण तरी कसे करु ? याचे चारही रंग वर्णु तरी काय ?

या कृष्ण धन्याच्या समोर तर आमची मर्यादित बुद्धिद सह सर्व इंद्रिये कमी पडत आहे. हा मुळ्यवगाचा आदीगण तर येथे चरंचारी आला आहे. इथे अष्टगण, अष्टशक्तियॉ, अष्टभैरव सह सर्व गण त्याचेच सुमरण करत आहेत. तो कृष्ण धनी फक्त भक्तीला पावनारा ! मग ती भक्ती कुणीही कुणाचीही करो ! त्या सच्या भक्ताच्या भक्तीला आपरुप आपनहुन त्या भक्ताच्या घरी जावुन देणं देणारा आहे. त्याला हाती धरणारा-पदरी धरणारा आहे. त्याची वाचा सिद्ध करणारा आहे. याहीचे गुण वर्णु तरी काय ?

.असा जो तो निराकार-निराधार आदीपुरुष पुर्ण अवतार कृष्ण या चतुर्पता कृष्ण अवधुत विर्द्धवर उभा आहे. भक्तांच्या संरक्षणार्थ भक्तांच्या पुढे-मागे दहाही दिशेने हा दिंगावर धनी उभा आहे. आणी भक्तही म्हणत आहे की :

॥ आम्ही आहो मुढं मुढ । रस्ता दाखव देवा, होय गा पुढ ॥

आणी तो भक्ताच्यां पुढे-मागे होत आहे इथ । या भक्तांच्या, मार्गातील काटे दुर करत त्याच्या नशिवी असलेले भालीयाचे घाव काटयावर निर्वाळत आहे. कारण की : हे सर्व सच्ये भक्त त्याचेच पुर्विस्ताच्या मुळ्यवगाचे यवगान यवगातले प्रिय गडी होय.

हे सर्व त्याच्या त्या मुळ घरी येण्याच्या वाटेवर-मार्गावर आहेत. त्याचा काहीतरी पुर्विचा दोरा होता. म्हणुन कृष्ण धनीदेव त्यांच्या घरा आले. आणी त्यांना हाती धरलेत. येथं त्याने हाती धरलेल्या सर्वांना साहय करत तो प्रभु आदीपुरुष धनी सोहंम् ज्योत रूपात आकाशमात मध्ये देणं देत उभा आहे.

॥ पुर्विस्ताचा दोरा ५ साहय केलं प्रभुनं
हेच होय धुताचं देणं ॥ १० ॥

ज्यांना ज्यांना कृष्ण धन्याने आपणहुन घरी जावुन त्यांना हाती धरल्न, चर्तुपतिच्या अमृत वाणी चा प्याला पाजला. आणी या चर्तुपति कृष्णावद्युत पंथात दाखल करून घेतलेले आहेत. अश्या त्या सर्व भक्तगणांचा या कृष्णाशी काहितरी पुर्विचा दोरा वांधुन होता. म्हणुनच तर हे भौर चंदन त्यांच्या घरा आले आहे. नुसतेच त्यांच्या घरा न येता, त्या सच्या भक्तांना दवंडीच्या प्रमाणे चतुर्पती व्यान अमृताची वाणी सांगतली आहे. तोच त्यां संच्यांचा कर्ता, करविता व बुधिदचा दाता झाला आहे. आणी त्यांना सदा साहय करीत अकाशमात मध्ये निश्कलंकी सोहंम् ज्योत रूपात उभा आहे.

मुळ्यवगाच्या आदीपुरुषाचा पुर्ण अवतार कृष्णाने आपनहुन सच्या भक्ताच्या घरा ज्योत स्वरूपात जाउन सच्या भक्तांना हाताशी धरले आहे. आणी त्यांना दवंडीच्या प्रमाणे चतुर्पतीची वाणी सांगतली आहे. चतुर्पता अथर्वन् वेदाची अकाशमातमधील आकाशवाणी वाणी सांगीतली आहे. म्हणुनच हे सर्व भक्तगण त्यांना अर्जि करत आहे की :

॥ अवद्युता ची संगत घडली । धनी आला आमचा ।

तुम्हा नामी जडलो प्रतिपाळ, करा आमचा ॥ खंड१०/०९/अर्ज-०९

॥ आपन होवुन आले घरा । आम्हा धरले हाती ।

दवंडी च्या प्रमाणे वाणी । सांगतली यवगाची/जगाशी ॥

॥ यवगी मांडणा । भैसाची..! खवर नाही कोणाशी ॥ यवगी मांडणा..

आमचा हा आत्मा त्याचाच तेजोगुणी अंश अवतार आहे. जे सर्व त्या परमात्मात आहे, ते सर्व अंश स्वरूपात या आमच्या आत्म्यात आहे. परंतु देहितील कलंकाच्या काजळीने त्याचा प्रकाश झाकळल्या जावुन तो प्रकाश आम्हास भेटत नाही. देहितील षट्विकारासह इतर कलंक दुर करून निशःकलंकी बनुन निरंजनाच्या प्रकाशाव्दारे देहिला कसे प्रकाशमान करावे ?. याची निश्कलंकी मांडणा कृष्णाने या कृष्णावद्युत चर्तुपति पंथात करून ठेवली आहे.

सर्वसाधारण जनलोकाशी आदीपुरुष भैसाच्या यवगाच्या यवगी मांडणा ची खवर नाही. ज्याचे पुर्विचे काही संचित असेल, अश्यांचाच दोरा इथ जुळलेला आहे. त्यांच्या आत्म्याचा आकाशी दोरा मुळ्यवगापासुन त्या निराकार-निराधार आदीपुरुषाशी जुळलेला आहे. आणी अजुनही या चतुर्पता कृष्ण अवधुत पंथाव्दारे जुळून आहे. त्यांनाच चतुर्पता अथर्वन वेदाचे निरंजन व्यान झालेले आहे.

कृष्णमुखच्या चतुर्पता अथर्वन् वेदाच्या निरंजन व्यान सह सर्व व्यान असलेले अमृत वाणी चे देण सच्या भक्तांना कृष्ण देवातफे येथे झाले आहे. हेच होय या धुताचं देण ! कृष्णाव्दारे मिळलेल्या या चतुर्पती नामाच्या अमृत वाणीच्या देण व्दारे पुर्विच पुण्य-संचित सह आताचे पुण्य-संचीत जडले आहे. या चतुर्पती नामानं पुढेही संचित जडत राहणार आहे.

॥ अमृताची वाणी ५ संचित जडलं या नामानं

जागी करा हो तिरभवनं ॥ ११ ॥

कृष्णाने देण दिलेल्या चर्तुपतिच्या अमृत वाणीने या जन्मी सुध्दा सत्कृताचे, पुण्याचे संचित कृष्णाकृपेने जडलं आहे. म्हणुनच चर्तुपतिचे सर्व भक्तगण अर्जि करीत आहे की :

हे कृष्णाजी राया !

तुच दिलेल्या या चतुर्पंती नामा च्या अमृताची वाणी व्हारे तुमच्याच कृपेने आम्हा सर्वांनां याही जन्मात संचित जडलं आहे. म्हणुनच आम्ही तुम्हास पुनःऱ्च विनवनी पुर्वक अर्ज करीतो की : असेच संचित नित जडुन या संचिताने आमच्या देहिचे तिरभवन सह तिरलोक जागी करावं. देह जागी करून प्रकाशमान करावी. या देहीच्या आत्मारामाव्हारे तुमची यवगान यवगात किर्त महिमा वाढत जावे.

या देहिच्या पाताळ व मिर्तलोकच्या येशीवर साडेतिन वेटोके कुँडल घालुन निपचीत पडुन असलेली कुँडलीनी शक्तिला चर्तुपति भजनाव्हारे जागी करून हरीनामी धिराईने उभी करा.

तर या देहिच्या मिर्तलोकी असलेले, रविचक, अनाहतचक व विशुद्ध चक्रासह इतर मिर्तलोक च्या देवी-देवता व सिद्धिद्यां यांना जागृत करावे.

तसेच देहिच्या उर्ध्व र्खर्ग लोकातील ताळुमुलचक, आज्ञाचक, सहस्रगार चक सह इतर चके यावरील विविध सिद्धिद्या-शक्तियां जागी करून या देहीचं तिरभवन जागी करा हो । जागी करा चौताळी तुमच्या एकाच आरोळी व्हारे ! देह प्रकाशमान करा.

हे जगाच्या माहेरा ! याच कारणासाठी आम्ही अर्ज करून तुम्हा ओवाळीतो :

॥ जगाच्या माहेरा अर्ज करून ओवाळीतो

जागी करून दाखवजो ॥ १२ ॥

॥ मोडनं देहित्र । मोडन त्रित्रि उभ करन साहित्र

गण हा चरंचारी आला । सिद्ध करे भक्ताची वाचा ॥ १३ ॥

हे जगाच्या मालका ! आम्ही अर्ज करून तुम्हास ओवाळीतो की : आता या जगास या देहितील तिरभवनासह सर्व जागी करून दाखवजो.

तुमच्या कृपेने आम्ही सर्व जाणतो की : तुच या देहितलं त्रय म्हणजेच सत्व-र्ज-तम हे त्रित्रि मोडनारा आहेस. तुच या देहिचे सहाही तर म्हणजेच साहित्र उभ करणारा आहे. तुच अन्न-अर्ण, पवन-पाणी, आकाश-धरणी या सहाही तरांचे देण देवुन या नरदेहीस भक्तीच्या कारण लावणारा आहेस.

कारण की : तुच चरंचारीया भक्तीकारण भक्तगडयांसाठी इथे येवुन उभा झाला आहेस. चरंचारीया येवुन भक्ताची वाचा-वाक्य सिद्ध करत, यवगान यवगात उभा आहे. म्हणुनच आम्ही सर्व भक्तगण भजनी विनवनीपुर्वक म्हणतो की :

॥ गण हा सागरचा आला । साहय भक्तीले भक्तीले झाला ॥

॥ गण हा सागरचा आला । साहय भक्तीले भक्तीले झाला ॥

॥ साहय करा साहयवंता । पदरी धरा महाराजा अवद्यूता ॥

॥ पदरी धरलं, नका जावु दूर । लोट मारतो देवाच्या चरणावर हो ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधूत ॥